

Добр.: Се...розуміє ся, шо цілу особу! Коли платити, то вже треба знати за що. Лиш голова, паннунцю, щоб була здорова—велика—так щоб дітям остала добра памятка! Зрозуміли мене?

Пан.: Розумію. За 12 візитових беремо три доляри, за кабінетові сім.

Добр.: Но, но! А ноги там також будуть?

Пан.: Коли добродій бажають, можуть бути й ноги.

Добр.: А та ціна то для старших людей?

Пан.: Все одно: чи для дітей, чи для старших!

Добр.: Що? Всюди платить ся за діти лиш половину.

Пан.: З дітьми завсїгди тратить ся більше часу, бо суятять ся при фотографованю.

Добр.: Алеж на дітей виходить все о половину менше всього чим на старших. Здаєть ся панночко, ви се повинні